

10 Νοεμβρίου 2019

Ιερά Μονή Παναγίας Αμιρούς (μέρος 2ο)

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Συνέχεια από (1)

Το Καθολικό της Ιεράς Μονής

Ο ναός της Μονής είναι μονόκλιτος, καμαροσκέπαστος με οξυκόρυφη καμάρα και δύο εισόδους, μία στον δυτικό και μία στον νότιο τοίχο.

Το ξυλόγλυπτο και επιχρυσωμένο τέμπλο, είναι καλής τέχνης και κατασκευάστηκε τον 17ο αιώνα, όπως και τα βημόθυρα, πού ζωγραφίστηκαν το έτος 1664 από τον

Παύλο ιερογράφο. Της ίδιας περιόδου και μάλλον έργο του αυτού ιερογράφου, είναι και η εικόνα του Χρίστου, πού βρίσκεται στο τέμπλο του καθολικού της Μονής και φέρει την επιγραφή «Ο Δίκαιος Κριτής». Η αρχαιότερη από τις υπόλοιπες εικόνες της Μονής είναι αυτή της Παναγίας με την επιγραφή «Η Νέα Φανερωμένη», πού χρονολογείται στά μέσα του 16ου αιώνα και βρίσκεται σε επίχρυσο προσκυνητάρι στον βόρειο τοίχο και είναι η θαυματουργός και εφέστιος εικόνα της Μονής. Στο κέντρο της βρίσκεται παλαιότερη μικρή εικόνα της Παναγίας.

Στο 17ο αιώνα ανάγονται οι εικόνες της Παναγίας της Ελεούσας και του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου στο τέμπλο ενώ η εικόνα του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου, πού επίσης βρίσκεται στο τέμπλο του ναού και έχει επιζωγραφιστεί, είναι του 16ου αιώνα.

Από επιγραφή, στην ποδιά του τέμπλου -πού φέρει τη χρονολογία 1699- κάτω από την εικόνα του Χριστού, γνωρίζουμε και τα ονόματα δύο ιερομόναχων της Μονής, των Γερασίμου και Λεοντίου.

Το 1788, η Μονή της Παναγίας της Αμιρούς αναφέρεται από τον Αρχιμανδρίτη Κυπριανό, ως ένα από τα δεκατρία μοναστήρια πού υπάγονταν στή (τότε ενιαία) Μητρόπολη Κιτίου. Η Μονή εξακολούθησε να λειτουργεί μέχρι τις πρώτες δεκαετίες του 19ου αιώνα, αφού, όπως σημειώνεται σε κατάστιχο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου, το 1825 διέμεναν σε αυτήν μοναχοί. Φαίνεται ότι η Μονή εγκαταλείφθηκε λίγο πριν από τα μέσα του 19ου αιώνα και η κτηματική περιουσία της έκτοτε ενοικιαζόταν από τη Μητρόπολη Κιτίου στους χωρικούς της περιοχής.

Τελικά, τα κτήματα της Μονής της Παναγίας της Αμιρούς εκποιήθηκαν στα νεώτερα χρόνια από το Μητροπολίτη Κιτίου Άνθιμο (1951-1973). Στο μεταξύ, με την πάροδο του χρόνου τα κτίρια της Μονής καταστράφηκαν εντελώς, με αποτέλεσμα από το παλαιό μοναστηριακό συγκρότημα να διασωθεί μέχρι τις μέρες μας μόνο ο ναός.

Στις αρχές της δεκαετίας του 1980, με πρωτοβουλία της εκκλησιαστικής επιτροπής και της χωριτικής αρχής του χωριού Αψιού και την ευλογία του μακαριστού σήμερα Μητροπολίτη Λεμεσού κυρού Χρύσανθου, επιδιορθώθηκε τό καθολικό της Μονής. Το Σεπτέμβριο του 1997 εγκαταστάθηκε στο χώρο της Ιεράς Μονής Παναγίας της Άμιρούς, η δόκιμη μοναχή Δήμητρα Χαραλάμπους (θεολόγος, τέως καθηγήτρια μέσης εκπαίδευσεως) μαζί με ακόμη άλλες δύο δόκιμες. Στις 23 Σεπτεμβρίου 1997 έγινε η κουρά της ρασοευχής στην δόκιμη Δήμητρα η οποία έλαβε το όνομα Μαρία Μοναχή, ενώ στις 21 Νοεμβρίου 1997 η εις μεγαλόσχημον μοναχή κουρά της Μοναχής Μαρίας. Στις 24 Σεπτεμβρίου του 1997 επαναλειτούργησε η μονή ως Ιερά Γυναικεία Κοινοβιακή Μονή Παναγίας της Αμιρούς, με προϊσταμένη τη Γερόντισσα Μαρία, η οποία ξεκίνησε τη μοναχική ζωή της από την Παναγία της Αμιρούς, με σκοπό την επανίδρυση της αρχαίας Μονής που ήταν καταστραμμένη αφού εκχώρησε στη Μονή όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία της, έτσι θεωρείται η νέα κτητόρισσά της. Συγκέντρωσε τον πρώτο πυρήνα των μοναζουσών σε λυόμενα προσωρινά καταλύματα. Περίπου τέσσερα χρόνια αργότερα, στις 7 Οκτωβρίου 2001, η μοναχή Μαρία απεβίωσε, έχοντας θέσει τις πρώτες βάσεις της επαναλειτουργίας της Μονής. Λίγο πριν την κοίμησή της, η Γερόντισσα Μαρία, αισθανομένη ότι το τέλος της πλησίαζε, ζήτησε από το Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανάσιο, να ενισχύσει το μοναστήρι φέρνοντας αριθμό μοναζουσών από την Ιερά Μονή του Αγίου Ήρακλειδίου. Έτσι σύμφωνα με επιθυμία της, τον Σεπτέμβριο του 2001, προσήλθαν και εγκαταβίωσαν στη Ι.Μ. Παναγίας Αμιρούς ακόμη τρεις μοναχές.

Η μοναχή Μαριάμ η οποία διετέλεσε τριανταπέντε χρόνια μοναχή στην Ιερά Μονή Αγίου Ηρακλειδίου, ανέλαβε ως Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Παναγίας της Αμιρούς και ενθρονίστηκε στις 19 Μαΐου 2002 από τον Μητροπολίτη Λεμεσού κ.κ. Αθανάσιο.

Έκτοτε η αδελφότητα συνεχίζει το έργο της ανακαίνισης της Μονής με επικεφαλής τη Γερίντισσα Μαριάμ. Στη Μονή σήμερα εγκαταβιώνουν εκτός από την Γερόντισσα, άλλες πέντε αδελφές.

Βασική πηγή: *Ιερά Μονή Παναγίας Αμιρούς, Έκδοσις Ιερά Μονή Παναγίας Αμιρούς, Κύπρος 2008.*